Mi pater existimo tibi redditas esse literas meas, quibus significavi quid de reb. Gallicis intelligerem. Ab eo tempore nihil novi accepimus. Res sic magis ac magis Lugduni exasperantur et aulae praestantior pars Hostis tamen haud Deo gratias agere, et quantum licet frequentes habere concionis, quod ita res adversarios, ut quidam etiam matrona et pro se moriens quamvis papistissima, videns tamen nostrorum fidem et charitatem in curandis aegrotis, quantum tota res sit quantus esse oporteat, tamen suos sic exercitata et in eius rei testimonium, Ecclesia grossio 500tos ut audimus aureos legavit. Rex nunc vocatur in oppido Delphinatus quod Rastinozem vocant, cuius matre sua monita obstinat ut eum reducat Lugdunum. Quid parare et cupiat nemini est obscurum. Patrem autem nobis Dus quis sit futurus eorum exitus, quantum quidem nostra interest hoc scire, fore videlicet, ut in foveam incidat quam alijs parare. Sed quorsum conquerar de nostris illis apertis hostibus? Illos no. minor cogitare de nostro exitio. Sunt enim quales se esse profitentur. Sed quid ijs fier qui ex nostris ministris locupletes facti, nunc no modo sub cultro nos destituunt, sed etiam, quantum in se est, cultro subjicunt? Certe no potuit primus in nos stativi. Victor Dus et regnat. Nos no pigebit in sinceritate et veritate ambulare. Et certum est, Dei iudicijs impendendis primos quoque melioris conditionis futuros. Ego in uno Deo nobis spectatus victo et profecto is unus nobis erit pro omnibus. Tantum rogo ut nos habeatis in scib. vestris commendatos, multo etiam magis quam unquam antea. Ingredimur enim fornacem in qua et spiramus nos exactum iri, praedictum no iri. Pendet, ut adhuc res stat, omnium Gallicarum Ecclesiarum status ab huius Ecclesiae incolumitate. Hoc no curat qui ne de seipsis quidem cogitat.

Sed

Sed Deus procul dubio memor erit fratris sui
sancti. Scio me Virum et quidem nominatim pri-
et quid mihi milius eximie patre, quam ut mo-
riar pro Deo meo? quoniam id id mihi fir
concessum, testis illi est mihi pro ipsius gratia
pro me non stetisse: et spero fore ut hic animus
idem confirmet qui eum mihi indidit. Hec ego
vero quasi erasi evolvit, multo minus etiam qui
desperans scribo. Spero enim atque adeo confido
potius nos, etiam si ab iis quos minime oportuit
in extrema pericula ultro conjiciamur, tamen gloriam
Deo nostro canemus. Sed superiorem rem
mihi, mi patre, nostras non solicitudines, nec etiam
spes tecum commentari, neque in istis curis et anxie-
tatib. quib. hanc Ecclesiam petere extras Satan
quatit, nec concutit, quicquam est mihi incertius
quam quod cogito nos et Deo ipsi inprimis a
quo totij toti pendimus et ad quem anhelamus, et
iis orb. cum iis, qui tuagelij cognitione sublati
sunt, nec agunt ut plerique hactenus solent, qui mersen
est in iustis Dei iudicijs vel adhuc ad resipiscendum
vel opprimi, ne sanctum illud nomen porro blasphe-
metur quod est invocatum super nos. Sed has co-
gitationes mihi non esse communes et cum ut. bonis
id est, qui misericordiam Dei expectamus.
Et rogo, ut quum scribes, pregas me consolari
et erigere sicut Christiana illa summa charitas iubet, quem Stephanum seis Dominum pentes
nos deposuisse, ut multo nos inferiores, et
nos hyemes a vobis veteranis hoc officij genus
ad Deo et ipsius Ecclesiae debetis, precipue expe-
ctamus. Scriptiones in illos omnes publicas
nisi epistolae penitus absolutae, certi nil inchoatum
adeo videntur mihi ex eorum genere qui more
apostolus, ut dicimus. Sed tamen id ipsum
libenter ipsum. Tu iudicabis, et meum fallet
animum

animum, ut spero, probabis. Breui vale, mi patre,
Salutat quisque oes fratres et hanc Ecclesiam et
scholam illis commenda, ac me quem obsecro, nomi-
natim, quoniam id mihi prodest infirmitatis mea,
confirmat de me ipso in primis solicitum esse. Quum
ad te scribo, puto me ad D. Blaurerum nostrum
scribere, de quo utinam cogito, cogito autem sepissime
totius memoriae valetudo istius cuius sensum nunquam
nisi cum vita amittam. Cupio eum hec omnia intelligere
et nostra salutem ei qua commendatissimam esse
Iterum vale. D. Iesus vos istic magis ac magis
suis donis exornet, vestris laboribus benedicat
vos denique salvos et incolumes servet.
D. Galterus nominatim cupio salutare, ad quem
mitto litterulas quas a Moni patre optimo et
sanctissimo vix his diebus accepi. Tuos illos
contubernales scio tibi esse qua commendatissimos.
Iterum vale mi patre. Genevae 26 Julij

Tuus Beza

Adhuc sumus inermes a praesidio singulari Dei
beneficio. Sed coguntur nostri adventus ad
aliquot dies abesse ab urbis in arcem, quo
in re tamen dat opa, ut ab eo insuma-
mitate procul absimus.

Eximio Christi servo D. Henrico
Bullingero patri mihi plurimum
observando et sanctae Ecclesiae
Vere fido Zurich

Th. Betta ad Billingham